

Εκλογές: Λύση ή αδιέξοδο; Μάλλον το δεύτερο!

Του Δημήτρη Μάρδα, Βουλευτή Β' Θεσσαλονίκης-ΣΥΡΙΖΑ

π. Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών

Η ατέρμονη διαδικασία των αξιολογήσεων εντείνει το κλίμα αβεβαιότητας για την ελληνική οικονομία. Η **πρόταξη από την άλλη όλο και περισσότερων απαιτήσεων** εκ μέρους των θεσμών, **εμποδίζει την ανάταξη της οικονομίας**, το κύριο ζητούμενο για τη χρονική περίοδο που διανύουμε. Η διαχειριστική αντίληψη λοιπόν που διαπερνά τους πιστωτές, εύλογα προσκρούει στην προσπάθεια για ανάκαμψη.

Το ζητούμενο λοιπόν είναι ένα και μοναδικό. **Ο περιορισμός της αβεβαιότητας που διακρίνει την ελληνική οικονομία.** Οι εκλογές δεν πρόκειται να βελτιώσουν το κλίμα βεβαιότητας που επιδιώκεται να εγκαθιδρυθεί, ακόμη και αν αυτές θεωρηθούν ως απάντηση στη υστερόβουλη ή κακόβουλη συμπεριφορά των πιστωτών. Απλά, ενισχύουν τους κινδύνους που συνδέονται με την εύθραυστη οικονομία της χώρας.

Η πορεία της ελληνικής οικονομίας, παρά τις δυσκολίες, κινείται με θετικό πρόσημο **ακόμη και με τις δυσμενέστερες προβλέψεις**, διαψεύδοντας τις φωνές καταστροφολογίας που ακούγονται από την αξιωματική αντιπολίτευση. Η εικόνα αυτή προκύπτει τόσο από τους δείκτες της οικονομίας όσο και από τις εκτιμήσεις των θεσμών, όπως χαρακτηριστικά αποτυπώθηκαν στο τελευταίο eurogroup.

Η κυβέρνηση δε θριαμβολογεί, γιατί τα προβλήματα παραμένουν, ενώ τα μέτρα που είναι υποχρεωμένη να εφαρμόσει **για τη βραχυχρόνια περίοδο**, βάσει της συμφωνίας με τους δανειστές, είναι επίπονα και δυσβάστακτα για τους πολίτες.

Έχουμε μπροστά μας να ξεπεράσουμε ένα δύσκολο εμπόδιο, αυτό της ολοκλήρωσης της δεύτερης αξιολόγησης, με τα οποιαδήποτε διαχειρίσιμα προβλήματα αναφορικά με την εφαρμογή των συμφωνηθέντων υφίστανται. Στόχος μας είναι να κλείσει, χωρίς νέα μέτρα και χωρίς να γίνουν δεκτές οι απαιτήσεις του ΔΝΤ που δεν συνάδουν σε καμία περίπτωση με τον ευρωπαϊκό νομικό πολιτισμό.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, η αξιωματική αντιπολίτευση θεωρεί ότι η μόνη θεραπεία είναι οι εκλογές. **Αποφεύγει όμως να πάρει θέση** αν συμφωνεί ή όχι με τις παράλογες απαιτήσεις του ΔΝΤ, αποφεύγει να απαντήσει αν αποδέχεται τη

νομοθέτηση τώρα μέτρων για το 2019, αποφεύγει να συνταχθεί στην εθνική προσπάθεια για ολοκλήρωση της αξιολόγησης χωρίς μέτρα τη στιγμή που η Ελλάδα έχει πετύχει τους στόχους με βάση τη συμφωνία του 2015.

Αγνοεί όμως ότι η οποιαδήποτε εμμονή για **πρώρες εκλογές ειδικά τώρα, πλήττει την αγορά**, όπως την έπληξε το Δεκέμβριο του 2014, όπου τότε τις προκήρυξε στην πιο ζωντανή περίοδό της. Αν πράγματι πίστευε στο success story της εποχής εκείνης, θα τις προκήρυσσε το αργότερο δυνατό, δηλαδή τον Μάρτιο του 2015, σύμφωνα με το Σύνταγμα, προβάλλοντας τα υποτιθέμενα θετικά αποτελέσματα του 2014, μετά από τρία σχεδόν χρόνια διακυβέρνησης.

Το 2014, έκλεισε όμως με πρωτογενές πλεόνασμα του κρατικού προϋπολογισμού ίσο με το **1/5 του προβλεπόμενου!**. Αυτό σε συνδυασμό με το **ταμειακό έλλειμμα 500 εκ ευρώ** περίπου στα τέλη του Φεβρουαρίου, ήταν δυνατόν, επί υπηρεσιακής κυβέρνησης –αν γινόταν οι εκλογές πέραν του Φεβρουαρίου του 2015– να προκαλέσουν προβλήματα σε μισθούς και συντάξεις. Επίσης, η μη ολοκλήρωση της τότε αξιολόγησης στο χρόνο που έπρεπε, οδηγούσε στην καθυστερημένη λήψη των δόσεων των 7,7 δις ευρώ μετά τον Φεβρουάριο. Τέλος, η επιστροφή στους πιστωτές 6,5 δις ευρώ κατά το πρώτο πεντάμηνο του 2015 (**και 16,1 δις ευρώ καθ' όλο το έτος**), εύλογα θα εισήγαγε νέο Μνημόνιο κάτω από οποιανδήποτε κυβέρνηση.

Το σημείο εκκίνησης της οικονομίας μετά τις επιζητούμενες από την αξιωματική αντιπολίτευση εκλογές, θα είναι πολύ χειρότερο από το σημερινό. Αν οι θεσμοί συζητούν τώρα για μέτρα **4,5 δις μετά το 2019**, μετά τις όποιες εκλογές, ο πήχης θα ανέβει **κα θά ξεπεράσει τα 5 δις ευρώ**.

Αντί λοιπόν οι εκλογολάγνοι πολιτικοί ηγέτες, με την ελάχιστη σύνδεση με την αγορά, να ζητούν εκλογές εδώ και τώρα, ας πάρουν θέση αρχικά και με σαφήνεια στα κρίσιμα ζητήματα, που οδηγούν σε εμπλοκή τις διαπραγματεύσεις.

Τέλος, αξίζει να σημειωθεί κάτι που υποβαθμίζεται ενόψει της επιμονής για εκλογές. Κάθε μορφή συστήματος **απλής ή ενισχυμένης αναλογικής** οφείλει να βρίσκει λύσεις **χωρίς προσφυγή στις κάλπες**, είτε πριν είτε αφού έχει **διαμορφωθεί το εκλογικό αποτέλεσμα**. Αποκλείει τους εκ των προτέρων αφορισμούς περί μη συνεργασίας των κομμάτων που ανήκουν στο δημοκρατικό τόξο, εισάγοντας από την άλλη την αναγκαστική συνεννόηση ανάμεσα στα τελευταία, κατά τη διάρκεια της τετραετούς θητείας στη Βουλή. Η συνεννόηση

ανάμεσα σε κόμματα λοιπόν, οποιασδήποτε μορφής, αποτελεί κυρίαρχη συνιστώσα τέτοιων συστημάτων, διαφορετικά ακυρώνεται η λογική τους.

Η συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών δεν θέλει εκλογές και αυτό καταγράφεται σε όλες τις δημοσκοπήσεις. Όλες οι πολιτικές δυνάμεις και κυρίως η αξιωματική αντιπολίτευση, πρέπει να απαντήσουν στο ερώτημα: Ποιο ακριβώς πρόβλημα θα λύσει μια νέα σύνθεση της βουλής, που δεν μπορεί να λύσει η παρούσα βουλή; Το κύριο ζήτημα που αντιμετωπίζει η χώρα σήμερα είναι αν θα ψηφιστούν ή όχι τα μέτρα που ζητούν οι δανειστές εφόσον αυτοί επιμένουν στις θέσεις τους. Δεν χρειάζεται λοιπόν να κρύβεται ο οποιοσδήποτε πίσω από τις κάλπες προκειμένου να το απαντήσει!